

A művelődési házba lépve ünnepélyes izgatottság van a levegőben. Ma mindenki szerepelni fog. A bejáratnál süti és tea biztosítja a családi hangulatot.

A széksorokban, mint tyúkanyók a csibéikkel, csoportonként ülnek a tanító- vagy az óvónénik mellett a gyerekek. A tekintetekben kíváncsiság, izgalom tükröződik, ez a nap most nagyon más, mint a többi.

17. ábra.

Jo, hogy van néhány közös dalunk

Hat iskola 70 tanulója jött el a szivárványos napra, plusz a házigazdák, (már aki nem ment a Homoród-kupára kézilabdázni, mert az oklándi iskolások sportolni is szeretnek). Itt vannak a vargyasi iskolások, a baróti Napsugár óvodai csoport, a lövétei gyerekek, és a homoródalmási elemisek is.

Elsőként a házigazdák lépnek fel a pillétáncsal. A teremben még nyüzsgés van, amikor elkezdik, de a végére már mindenki csak a színpadra koncentrálnak. Beyoncé dalára szárnyalnak a piros pillangók.

Az elegáns libegés, a **fényes selymek és a súlyos hátrányokkal kezdődő életek** között van valami olyan kontraszt, hogy egy pillanatra elszorul az ember szíve. Pont, mint amikor egy profi színelőadáson utolér a katarzisz.

Ellőrendeltem, hogy a megjelölt állás betöltésére a következők szerint kell eljárni: a pályázati felhívás kiadásától kezdve az állás betöltéséig a pályázati felhívásban megjelölt feltételeknek megfelelően kell eljárni.

Közvetítőként, bűnszótárként működött, így, a négy nagy körhöz valóban megközelíthetővé vált az énekelt

Előző Dolgozatokból Kányai Sándor verset, majd a homoródalmási színjátszócsapat adta

És úgy játszott, mint más
Utolsóként – egy kis technikai szünet után – a lövétei mazsorettcsoportot nézhette tátott szájjal a közönség, de előttük a lufis tánc aratott osztatlan sikert, amit az inkluzív oktatási központ kisebb gyerekei adtak elő.

Alig várták, hogy a színpadra mehessenek, azt a lelkesedést, energiát és szeretetet, ami a belőlük áradt, a profi előadók is megirigyelhették volna. Piros, zöld és fehér lufikkal ugráltak és énekelték: „Gyermek volt minden óriás, és úgy játszott, mint más. Gyermek volt, egy kis óvodás, és ugyanúgy sírt, mint más.”

{youtube}hYpsopz2dJ4{/youtube}

Na, jól táncoltunk-e? – rohant vissza az egyik kisfiú a székek közé. Ujjongás és nagy taps volt a hála a lufis táncért, és néhány elmorzsolts könnyecsepp a közönségben, de csak titokban.

A műsorral azonban nem lett vége a mulatságnak, sőt csak utána kezdődött igazán, hiszen a székeket félretolták, és mindenki egy nagy körben játszott Otília óvónéni vezetésével.

bláncgátló gyógyszerekkel, máriszt megindokoltak a bőrükön, úgyekelőz az az a női a kezén. És